

Zmiany w Teatrze Ludowym: Andrzej Lelewicz

wzorach teatrów paryskich, moskiewskich i petersburskich.

W r. 1911 działał już L. Czarnowski na stanowisku reżysera teatru w Wilnie za dyrekcji J. Pawłowskiego; ten sam odpowiedzialny posterunek zajął potem w Poznaniu w dyrekcji Szczurkiewicza. Z początkiem wybuchu wojny znalazłszy się w Czechach, występował w praskim „Divodle Svendewem” i grając po polsku wśród czeskich aktorów, zyskał mimo to entuzjastyczne przyjęcie ze strony publi-

Zmiany w Teatrze Ludowym: Henryk Schmid.

czności i prasy. Talent Czarnowskiego zwrócił na siebie uwagę ówczesnego dyrektora teatru miejskiego w Krakowie L. Rydla, który go też pozyskał dla tej sceny. Tu pozostawał już stale aż do objęcia dyrekcji przez A. G. Siedleckiego, dzieląc swą pracę między dwie sceny: ludową i miejską, aż wreszcie otrzymał zaszczytny mandat reżysera w Teatrze Ludowym.

Na reżysera operetki powołany został przez dyrektora Siedleckiego p. Andrzej Lelewicz. Artysta to znany i niezmiennie popularny. W żadnym chyba

mieście, najmniejszym czy największym w całej Polsce, nie obcą jest postać pana Andrzeja, znakomitego komika operetkowego, świetnego monologisty estradowego. Nazwisko jego samo starczy za polecenie. Były artysta lwowskiej sceny, był dyrektorem teatru poznańskiego, poświęcił teraz swą pracę naszej ludowej scenie. Pod takim kierownictwem i w takim ręku byt i przyszłość krakowskiej operetki są zapewnione.

Do zmian wewnętrznych, wprowadzanych do Ludowego Teatru przez dyrektora Siedleckiego należy w pierwszym rzędzie, „odnowienie” personelu i wzmocnienie go świeżymi, dobrymi siłami. Wśród tych wybitne miejsce zajmie p. Henryk Schmid, młody, niepospolicie utalentowany artysta. Zaraz po pierwszym jego występie w „Ciemnej plamie” cała prasa przyklasnęła jednogłośnie doskonałej jego kreacji „Barona” podnosząc wyborne zrozumienie postaci, pogłębienie psychologiczne, miły o sympatycznym brzmieniu głos i nader korzystne warunki zewnętrzne. Pan Schmid pracuje od ośmiu lat na scenie, z tego kilka lat spędził w Warszawie w teatrze M. Łaskiej, a rok w miejskim teatrze krakowskim. Dziś zaangażowany na pierwszorzędne stanowiskow Ludowym Teatrze, spełni, wnosząc z dotychczasowych występów, pokładane w nim nadzieje dyrekcji, prasy i publiczności, która od razu pasowała go na swego ulubieńca.

Zmiany w Teatrze Ludowym: Ludwik Czarnowski.

Należy się spodziewać, że w przyszłym, po wakacjach, sezonie, teatr ludowy, pod nowymi siłami kierowniczymi, przy racjonalnym rozdziale pracy i repertuaru, spełniać będzie jeszcze skuteczniej rolę popularyzatora sztuki dramatycznej. K. K.

Wojna podmorska: Storpedowany przez austriacką łódź podwodną, u południowych wybrzeży Grecji, wielki angielski parowiec.

Niemiecka ofensywa na zachodzie: Nabijanie miotacza min